

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/28/2017
Identifikačné číslo spisu: 4015201185
Dátum vydania rozhodnutia: 09.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4015201185.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu : S.F.H., s. r. o., Gúgska 13, Nové Zámky, IČO: 36 526 002, zastúpený AK H.I.F., spol. s r.o.. Radvanská 1, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/260/2015-66 zo dňa 19. októbra 2016, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.

Žalobcovi p r i z n á v a voči sťažovateľovi právo na plnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred orgánmi finančnej správy

1.Na základe výsledkov daňovej kontroly dane z pridanej hodnoty (ďalej len „daň“ alebo „DPH“) vykonanej u žalobcu za zdaňovacie obdobie september 2008 vydal Daňový úrad Nitra (ďalej len „správca dane“) rozhodnutie č. 9412402/5/194940/2015 dňa 27.01.2015 (ďalej aj „rozhodnutie správcu dane“), ktorým podľa § 68 ods. 5 v nadväznosti na § 165b ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) vyrubil žalobcovi rozdiel dane za predmetné zdaňovacie obdobie v sume 16.604,99 Eur, keď mu neuznal odpočítanie dane z dodávateľských faktúr vyhotovených dňa 30.09.2008 spoločnosťou FABER - PLUS s. r. o., Kukučínova 7, Košice (ďalej aj „dodávateľ“) za stavebné práce a stavebný materiál, ku ktorým boli predložené zmluva o spolupráci a zmluvy o dielo zo dňa 03.09.2008 uzavreté medzi žalobcom a dodávateľom a súpisy vykonaných prác a dodávok. Podľa záverov správcu dane žalobca porušil § 49 ods. 1 a 2 písm. a zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“), pretože vykonanými dôkazmi nebolo preukázané, že uskutočnené stavebné práce boli skutočne dodané spoločnosťou FABER - PLUS s. r. o.

2. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, na základe ktorého žalovaný rozhodnutím č. 1100301/1/164456/2015/4989 zo dňa 20.04.2015 (ďalej aj „rozhodnutie žalovaného“) postupom podľa § 74 ods. 4 Daňového poriadku rozhodnutie správcu dane potvrdil, keď dospel k záveru, že preverovaním správcu dane bolo preukázané, že stavebné práce neboli reálne vykonané a dodané spoločnosťou FABER - PLUS, s. r. o., ako to deklaroval žalobca predloženými dodávateľskými faktúrami, z ktorých si uplatnil odpočítanie dane, čím nebol preukázaný vznik daňovej povinnosti u dodávateľa v zmysle § 19 ods. 2 zákona o DPH a tým žalobcovi v zmysle § 49 ods. 1 zákona o DPH nevzniklo právo na odpočítanie dane z predmetných dodávateľských faktúr.

II.

Konanie pred krajským súdom

3. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca v zákonnej lehote žalobu na Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) a navrhol ho zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie. Mal za to, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil, keď neoprávnene preniesol na žalobcu svoju dôkaznú povinnosť a pričítal mu zodpovednosť ohľadom skutočností, ktoré netvorili jeho dôkazné bremeno. Na žalobcu tak ťaživo preniesol nedostatky iného daňového subjektu. Napadnuté rozhodnutie preto podľa žalobcu vychádza z nesprávnej právnej interpretácie § 24 ods. 1 Daňového poriadku o delbe dôkazného bremena v daňovom konaní medzi daňový subjekt a správcu dane. Žalobca tvrdil, že faktúry dodávateľa boli vystavené na základe reálneho plnenia, obsahujú všetky zákonom stanovené náležitosti na to, aby boli spôsobilé naplniť podmienky na odpočítanie dane podľa § 49 zákona o DPH, pričom práce uvedené na faktúrach podľa žalobcu potvrdzujú svedecké výpovede J. Q. a D.. Š. F., ktoré žalovaný neprípustne spochybnil tým, že svedkovia nepredložili žiadne dôkazy. Žalobca však poukázal na to, že samotná výpoveď svedka je dôkazom o tvrdení skutočnosti a jej hodnovernosť nemožno spochybňovať len tým, že nie je podložená ďalším dôkazom.

4. Žalobca tiež tvrdil, že objednané stavebné práce boli riadne dodané, pričom ich reálne uskutočnenie nespochybnil ani správca dane. Zistené podozrenia z podvodného konania na strane dodávateľa, podľa ktorých mal byť konateľ spoločnosti FABER - PLUS, s. r. o. využitý k tomu, aby sa na predmetnú spoločnosť neoprávnene uplatňovali nadmerné odpočty DPH, neoprávňuje správcu dane zamietnuť žalobcovi právo na odpočítanie dane, pretože z jeho strany boli splnené všetky zákonné podmienky a o prípadnom klamlivom konaní, resp. podvodnom konaní dodávateľa žalobca ani pri zachovaní bežnej obchodnej obozretnosti nemal žiadnu vedomosť. V tejto súvislosti poukázal žalobca na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) napr. vo veciach C-80/11, C-142/11, ako aj na vnútroštátnu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. 3Sžf/1/2011, 8Sžf/5/2012).

5. Žalobca tiež v žalobe namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov v súvislosti s výpoveďami svedka X. G. (konateľa spoločnosti FABER - PLUS, s. r. o.), ktorý najskôr dňa 04.04.2012 vypovedal, že stavebné práce na základe predložených faktúr dodávateľská spoločnosť žalobcovi poskytla. Následne dňa 24.09.2013 menovaný odmietol vypovedať ako svedok z dôvodu nebezpečenstva trestného stíhania jeho osoby, rovnako tak dňa 06.02.2014. V ďalšej výpovedi dňa 07.03.2014 uviedol, že finančné prostriedky za dodávateľa z účtu nevyberal ani nevkladal a napokon vo svojej výpovedi (už ako trestne stíhaná osoba) zo dňa 15.04.2014 uviedol, že nevystavoval faktúry, nepodpisoval zmluvy, ani nedojednávaval žiadne obchody za spoločnosť FABER - PLUS, s. r. o.

6. Žalobca namietal, že nemal možnosť oboznámiť sa s podaniami NAKA vyžiadanými správcou dane a mal za to, že odvolací správny orgán mal jasne a presvedčivo zdôvodniť, prečo „uveril“ práve tým dôkazom vykonaným v daňovom konaní, na ktoré poukázal, pričom poznamenal, že osoba v procesnej pozícii obvineného nie je poučovaná o následkoch krivej výpovede (§ 121 ods. 2 Trestného poriadku), nie je teda povinná vypovedať pravdu. Hodnovernosť výpovede X. G. v trestnom konaní, ako aj jeho posledná zmenená výpoveď v daňovom konaní, ktoré boli vykonané pod vplyvom jeho trestného stíhania a hrozby jeho možného odsúdenia z trestného činu skrátenia dane, je podľa žalobcu pochybná.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení k obsahu žaloby navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, pričom

zrekapituloval svoju argumentáciu uvedenú v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

8. Krajský súd dňa 19.10.2016 verejne vyhlásil rozsudok, ktorým zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie a žalobcovi priznal právo na úplnú náhradu trov konania. Rozsudok odôvodnil tým, že skutkový stav bol v daňovom konaní zistený nedostatočne a nedôsledne, napriek tomu, že vec bola správcovi dane trikrát vrátená na ďalšie konanie. Správca dane síce doplnil dokazovanie, ale nezameral sa na preukázanie podstatných skutočností, ktoré by mohli viesť k čo najobjektívnejšiemu zisteniu skutkového stavu. Krajský súd poukázal na to, že ani jeden z vypočutých svedkov nepoznal osobu konateľa spoločnosti FABER -PLUS, s. r. o. X. G., preto bolo potrebné zamerať sa na zistenie, s kým za túto spoločnosť zamestnanci žalobcu jednali, ak menovaný konateľ na stavbu osobne nechodil. Ak na jednotlivých stavbách boli prítomní stavbyvedúci - zamestnanci žalobcu, títo predsa museli pri organizovaní prác každý deň vedieť, s akým počtom pracovníkov budú vykonávať jednotlivé práce, ale i to, či ide o vlastných zamestnancov alebo zamestnancov subdodávateľa a ktorého. Zamestnancov spoločnosti FABER - PLUS, s. r. o. musel podľa názoru krajského súdu niekto organizovať a riadiť, zadeliť im konkrétnu prácu a túto aj skontrolovať. Tieto skutočnosti však správca dane pri výsluchu svedkov neobjasňoval, aj keď bolo potrebné zamerať sa na konkrétne okolnosti, na základe čoho dospeli svedkovia k záveru, že išlo o deklarovaného dodávateľa, ak konateľa nepoznajú a nepoznali osobne ani ľudia, ktorí mali na stavbe pracovať. Správca dane vo svojom rozhodnutí síce popísal, čo ktorý zo svedkov vypovedal, tieto svedecké výpovede však nevyhodnotil v súvislosti s ďalšími získanými dôkazmi, napríklad súpisom vykonaných prác a dodávok.

9. Krajský súd ďalej konštatoval, že správca dane pri svedeckých výpovediach X. G. neuviedol, akým spôsobom zisťoval totožnosť tohto svedka a to i napriek tomu, že podpisy menovaného sú na jednotlivých zápisniciach diametrálne odlišné, čo je možné zistiť pri bežnom porovnaní jednotlivých podpisov.

10. Dokazovanie vykonané správcou dane podľa názoru krajského súdu neposkytuje dostatok podkladov pre vydanie rozhodnutia o vyrubení rozdielu dane, pričom toto pochybenie neodstránil ani žalovaný a preto zatiaľ nie je možné objektívne zistiť, či spoločnosť FABER - PLUS, s. r. o. ako deklarovaný dodávateľ žalobcu uskutočnil alebo neuskutočnil zdaniteľné plnenia v prospech žalobcu.

III.

Kasačná sťažnosť žalovaného / stanovisko žalobcu

11. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“), namietajúc nesprávne právne posúdenie veci v súvislosti s krajským súdom konštatovanou nedostatočnosťou vykonaného dokazovania pre posúdenie veci. Sťažovateľ tvrdil, že zistenia správcu dane počas daňovej kontroly a vo vyrubovacom konaní sú dostatočné na to, aby bolo možné konštatovať, že žalobca nepreukázal, že stavebné práce uskutočnené spoločnosťou FABER - PLUS, s. r. o. ako deklarovaným dodávateľom boli reálne uskutočnené práve touto spoločnosťou pre žalobcu a tiež že preverované dodávateľské faktúry boli vyhotovené touto spoločnosťou. Zastal názor, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že stavebné práce neboli vykonané spoločnosťou FABER - PLUS, s. r. o., pretože vierohodnosť predložených dokladov bola preverovaním správcu dane spochybnená predovšetkým výsluchom bývalého konateľa dodávateľskej spoločnosti, ako aj výsluchmi svedkov navrhnutých žalobcom a žalobca vykonanie stavebných prác touto spoločnosťou vierohodným a nespochybniteľným dôkazom nepreukázal a pochybnosti správcu dane nevyvrátil.

12. Za podstatné označil sťažovateľ to, že svedok X. G. ako bývalý konateľ spoločnosti FABER - PLUS, s. r. o. vypovedal, že preverované faktúry, dodacie listy ani pokladničné doklady nevystavil, nedojednal nijaké obchody v mene tejto spoločnosti a tovar nijakej spoločnosti nedodal. Svedecká výpoveď menovaného tak spochybnila vierohodnosť výpovedí svedkov J. Q. a D.. Š. F., ako aj vierohodnosť žalobcom predložených dokladov a v nich uvedených údajov.

13. Žalobca v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že krajský súd dospel k správne

záveru, že samotná výpoveď svedka je dôkazom a na to, aby na ňu správny orgán prihliadol, nie je potrebné predkladať ďalšie dôkazy, ale je potrebné svedecké výpovede vyhodnotiť jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach s ostatnými dôkazmi. Súhlasil tiež so záverom, že žalovaný sa nedostatočne zaoberal výpoveďou svedka X. G., ktorý v priebehu dokazovania niekoľkokrát zmenil svoju výpoveď. Sťažovateľ si podľa názoru žalobcu protirečí, pokiaľ ide o hodnotenie jednotlivých dôkazov, keď uvádza, že výpovede svedka X. G. spochybnili výpovede svedkov J. Q. a D.. Š. F., ako aj žalobcom predložené dôkazy a údaje v nich uvedené a následne konštatuje, že výpoveď svedka X. G. považuje za relevantný dôkaz, pretože v čase vyhotovenia faktúr ako konateľ spoločnosti FABER - PLUS, s. r. o. túto spoločnosť zastupoval a konal v jej mene. Nijako však nevysvetľuje, prečo uveril práve poslednej výpovedi svedka X. G., ktorá bola niekoľkokrát menená a ovplyvnená prebiehajúcim trestným stíhaním a prečo ju uprednostnil pred výpoveďami práve týchto dvoch svedkov a ostatnými listinnými dôkazmi. Žalobca považoval rozsudok krajského súdu za vecne správny a navrhol ho potvrdiť.

IV.

Právne závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej len „kasačný súd“) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), vo veci v zmysle § 445 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju podľa § 461 S.s.p. zamietol.

15. S ohľadom na vymedzenie sťažnostných bodov pripadlo kasačnému súdu zaujať stanovisko predovšetkým k právnemu posúdeniu otázky správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu, ktoré považoval krajský súd (nie celkom v medziach žalobných bodov) za nedostatočné pre právne posúdenie veci, najmä v tom zmysle, či bolo preukázané reálne uskutočnenie deklarovaných stavebných prác a dodávok pre žalobcu spoločnosťou FABER - PLUS, s. r. o.

16. V súvislosti s otázkou zisťovania skutkového stavu v daňovom konaní kasačný súd pripomína, že daňový subjekt v daňovom konaní preukazuje v zmysle § 24 ods. 1 Daňového poriadku predovšetkým skutočnosti, ktoré sám tvrdí a deklaruje a na ktoré bol vyzvaný správcom dane. Dôkazné bremeno zaťažuje kontrolovaný daňový subjekt, ktorý predkladá údaje a listiny o predpísaných skutočnostiach a prípadne navrhuje ďalšie dôkazy na ich preukázanie. V procese dokazovania postupuje správca dane v úzkej súčinnosti s kontrolovaným daňovým subjektom (§ 3 ods. 2 Daňového poriadku), oznamuje mu svoje pochybnosti o správnosti, pravdivosti alebo úplnosti predložených dokladov alebo pravdivosti údajov v nich uvedených a vyzýva ho, aby sa k týmto pochybnostiam vyjadril, najmä aby neúplné údaje doplnil, nejasnosti vysvetlil a nepravdivé údaje opravil alebo pravdivosť údajov riadne preukázal (§ 46 ods. 5 Daňového poriadku). Dokazovanie vedie správca dane, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov. Nie je však povinný iniciatívne vyhľadávať dôkazy na preukázanie tvrdení daňového subjektu, keďže primárne na ňom leží dôkazné bremeno (§ 24 ods. 2 Daňového poriadku). Ak správca dane pri preverovaní daňovým subjektom predložených písomných podkladov v rámci daňovej kontroly preukázateľne spochybní vierohodnosť, pravdivosť alebo úplnosť dôkazov predložených daňovým subjektom, splnil správca dane svoju dôkaznú povinnosť (§ 24 ods. 2 Daňového poriadku) a je opäť na daňovom subjekte, aby spochybnenia pôvodných dôkazov správcom dane vyvrátil predložením alebo navrhnutím ďalších dôkazov (nález Ústavného súdu SR č. III. ÚS 401/09-17 zo dňa 16.12.2009). Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zákona o DPH platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň

a) voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Podľa § 51 ods. 1 písm. a) zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení právo na odpočítanie dane podľa §

49 môže platiteľ uplatniť, ak

a) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

17. Zákon o DPH vyžaduje na vznik nároku na odpočítanie dane súčasné splnenie tak materiálnej, ako aj formálnej podmienky, teda daňový subjekt musí preukázať, že faktúry, prípadne iné listiny, na základe ktorých si uplatňuje odpočet dane, presne odrážajú skutočne realizované plnenia. Faktúra je relevantným dokladom, len ak je nepochybné, že v nej uvedené údaje odrážajú reálne plnenie. To, že určitý doklad má všetky náležitosti účtovného dokladu a je riadne zaúčtovaný v zmysle zákona o účtovníctve, ešte nie je dôkazom o tom, že daňový subjekt je oprávnený uplatniť si odpočítanie dane z tohto dokladu (m.m. napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 8 Sžf/26/2014).

18. Daňový subjekt si má zaobstarat' dostatok dôkazných prostriedkov preukazujúcich uskutočnenie plnenia deklarovanej predloženou faktúrou, ako aj to, že plnenie poskytol dodávateľ uvedený na faktúre. V prípade, že takéto dôkazy v daňovom konaní nepredloží, vystavuje sa riziku, že neunesie dôkazné bremeno, čo môže mať za následok neuznanie práva na odpočítanie DPH. Použiteľné dôkazné prostriedky závisia od charakteru tovaru alebo služby. V prípade stavebných prác, o ktoré ide v prejednávanej veci, je namieste požadovať od daňového subjektu napríklad stavebný denník, prípadne svedectvá osôb, ktoré mali fyzicky vykonať službu, doklady o obstaraní stavebného materiálu a jeho preprave a pod. (m.m. napr. rozsudky Najvyššieho súdu sp. zn. 1Sžf/81/2015, 1Sžf/111/2015).

19. Žalobca teda je v rámci svojho dôkazného bremena na preukázanie splnenia vecných podmienok pre odpočítanie dane v daňovom konaní povinný vierohodnými dôkaznými prostriedkami doložiť reálne uskutočnenie prijatých zdaniteľných plnení tak, ako vyplývajú z predložených daňových dokladov. Súhlasiť možno s tvrdením žalobcu, že nie je súčasťou jeho dôkazného bremena predkladať dôkazy, na ktoré nemá dosah, alebo ktoré vznikli bez jeho účasti (napr. daňové alebo účtovné doklady dodávateľov príp. subdodávateľov). Ako primerane obozretný účastník obchodno-právneho vzťahu vyplývajúceho zo zmluvy o dielo však musí mať základné informácie o povahe a rozsahu prác, ktoré pre neho dodávateľ vykonal, o materiálnom a personálnom substráte, ktorý bol pri plnení zmluvy použitý, o spôsobe priebežného zadávania, preberania a kontrolovania stavebných prác a o osobách, ktoré pri tom konali za objednávateľa i zhotoviteľa, prípadne o ďalších skutočnostiach, ktoré môžu dokumentovať priebeh plnenia zmluvných povinností, ktoré vyústili do splnenia zmluvy a zaplatenia faktúr, z ktorých sa uplatňuje odpočítanie dane.

20. Sťažovateľ v daňovom konaní ani v konaní pred krajským súdom nespochybnil, že stavebné práce, ktoré mala spoločnosť FABER - PLUS, s. r. o. dodať žalobcovi na základe predložených zmlúv o dielo a o spolupráci a ktoré žalobcovi vyúčtovala predloženými faktúrami na základe vzájomne odsúhlasených súpisov vykonaných prác, boli zrealizované a odovzdané žalobcovmu objednávateľovi v rámci zhotoveného stavebného diela. V kasačnej sťažnosti trvá na tom, že žalobca nepreukázal vykonanie deklarovovaných prác spoločnosťou FABER - PLUS, s. r. o., naopak tvrdí, že bolo preukázané nevykonanie predmetných stavebných prác pre žalobcu uvedenou spoločnosťou. Svoje závery opiera predovšetkým o poslednú výpoveď jej konateľ a X. G., ktorá podľa jeho názoru vyvracia i svedectvá J. Q. a D.. Š. F..

21. Kasačný súd je toho názoru, že svedecká výpoveď X. G. sama osebe a ani v spojení s ostatnými dôkazmi nie je za zistených skutkových okolností dostatočným podkladom, na ktorom by bolo možné postaviť záver o nepreukázaní reálneho vykonania fakturovaných stavebných prác pre žalobcu deklarovaným subdodávateľom na stavbách realizovaných pre objednávateľa.

22. Podľa názoru kasačného súdu nemožno prehliadnuť, že vtedajší konateľ spoločnosti FABER - PLUS, s. r. o. v priebehu daňového konania zmenil výpoveď, a to zjavne pod vplyvom trestného stíhania pre podozrenie zo spáchania tzv. daňových trestných činov, ktorému čelí aj v súvislosti s posudzovanými obchodmi. V trestnom konaní sa môže brániť akýmkoľvek tvrdeniami a preto ak tieto tvrdenia reprodukuje i v daňovom konaní, je potrebné nazerať na ich dôveryhodnosť s istou rezervou. Rozhodne nemožno len na ich základe postaviť záver o neuskutočnení deklarovovaných obchodov, pokiaľ sú tu

ďalšie dôkazy svedčiace o opaku. Rovnako by len na pôvodnej výpovedi menovaného nemohol stáť záver, že zdaniteľné obchody sa uskutočnili tak, ako boli deklarované.

23. Kasačný súd upozorňuje na to, že štatutárny zástupca objednávateľa stavebných prác od žalobcu P. A. potvrdil, že v čase po uzavretí zmluvy o spolupráci žalobcu so spoločnosťou FABER - PLUS, s. r. o. sa práce na stavbách zintenzívnili a začalo na nich pracovať viac pracovníkov. Napriek nie celkom jednoznačným svedeckým výpovediam aj ostatní svedkovia pôsobiaci na stavbách ako stavbyvedúci, resp. zástupcovia investora uviedli, že na stavbách pracovali aj pracovníci subdodávateľov, pričom niektorí zo svedkov potvrdili, že išlo o pracovníkov spoločnosti FABER - PLUS, s. r. o. Tieto svedectvá (najmä J. Q. a D.. Š. F.) nemožno odmietnuť s tým, že svedkovia svoje výpovede nedoložili ďalšími hodnovernými a jednoznačnými dôkazmi. Svedok je povinný v daňovom konaní vypovedať pravdivo (§ 25 ods. 1 Daňového poriadku), nemá však povinnosť iným dôkazmi dokazovať pravdivosť vlastnej výpovede, pretože na ňom neleží dôkazné bremeno. Svedecká výpoveď je sama osebe dôkazným prostriedkom a dôkaz z nej získaný podlieha hodnoteniu správneho orgánu rovnako ako akýkoľvek iný dôkaz. Presvedčivosť a dôkazná hodnota tohto dôkazu je predovšetkým v rukách správneho orgánu, ktorý výsluch vedie a kladie svedkovi otázky. Tu musí kasačný súd prisvedčiť krajskému súdu, že výsluchy svedkov nevedli k objasneniu všetkých rozhodujúcich skutočností a neboli dostatočne vyhodnotené v súvislosti s ostatnými vykonanými dôkazmi (bod 8 tohto rozsudku).

24. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že vykonané dôkazy nedali uspokojivú odpoveď na otázky, s kým zamestnanci žalobcu (vrátane vypočutých svedkov) za spoločnosť FABER - PLUS, s. r. o. jednali, ak vtedajší konateľ X. G. na stavby osobne nechodil, kto a akým spôsobom na stavbách za žalobcu organizoval prácu osôb zabezpečených uvedeným subdodávateľom, ako bola táto práca preberaná, vykazovaná a kontrolovaná. V týchto súvislostiach ani neboli vykonané dôkazy vyhodnotené. Kasačný súd podotýka, že všeobecné tvrdenie, že nejakí pracovníci na stavbách pracovali aj za spoločnosť FABER - PLUS, s. r. o., je nepresvedčivá a z dôkazného hľadiska pre dané účely nedostatočná.

25. Ako bolo naznačené, proti doposiaľ vykonaným dôkazom nasvedčujúcim vykonaniu subdodávateľských stavebných prác spoločnosťou FABER - PLUS, s. r. o. stojí okrem indícií o neobvyklom správaní zmluvných strán v tomto zmluvnom vzťahu predovšetkým výpoveď jej v tom čase trestne stíhaného konateľa X. G., ktorý pred orgánmi činnými v trestnom konaní a neskôr aj pred správcom dane poprel svoju predchádzajúcu výpoveď a uviedol, že spoločnosť stavebné práce nevykonávala a on osobne faktúry za ňu nevystavoval. Záver žalovaného, že týmito dôkazmi preukázal, že stavebné práce nedodala žalobcovi spoločnosť FABER - PLUS, s. r. o., je nutné považovať za skutkovo nedostatočne podložený a vychádzajúci z nesprávneho vyhodnotenia dôkaznej situácie.

26. Z uvedených dôvodov považoval kasačný súd záver krajského súdu o nesprávne a nedostatočne zistenom skutkovom stave za správny, pričom konštatuje, že ani sťažnostné body žalovaného proti rozsudku krajského súdu nie sú spôsobilé tento záver spochybniť do takej miery, že by bolo nutné považovať rozsudok krajského súdu za nezákonný.

27. Vzhľadom na uvedené postupoval kasačný súd podľa § 461 S.s.p. a nedôvodnú kasačnú sťažnosť žalovaného zamietol.

28. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. (a contrario) a vzhľadom na neúspech sťažovateľa v kasačnom konaní priznal žalobcovi voči nemu plnú náhradu trov vynaložených v tomto konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.